

[Carlsen-Skiødt.]

Men dernæst bør der heller ikke ændres paa dette Omraade, saa længe det kirkelige Udvalg ikke har afsluttet sit Arbejde. Det har hele Tiden, som jeg har nævnt før, været Forudsætningen for dette Udvalgs Arbejde, at intet maa foregribes. Hvis § 20 blev ophøjet til Lov, vilde det foregribe det kirkelige Udvalgs Arbejde, saaledes som jeg her har paapeget, og man vilde derved indføre en Ændring paa den kirkelige Lovgivning, som ikke er paakrævet. Dette maa jeg derfor meget bestemt fraraade.

§ 21 handler om Antagelse og Afskedigelse af forskellige Tjenestemænd, som sorterer under Byraadet, og her er ogsaa nævnt de kommunale Politibetjente. Det forekommer mig, at man her maa overveje, om en Ændring ikke er ønskelig, saaledes at Kommunalbestyrelsen ikke blot bliver medbestemmende ved Betjentenes Antagelse, men ogsaa ved disses Afskedigelse, som nu ene ligger i Politimesterens Haand. Her maa naturligvis overvejes, om den Form, der vælges, er i Overensstemmelse med Politiloven. Det har vist sig, særlig maaske nok i mindre Købstæder — jeg tror ikke, det gælder saa meget for de større Købstæder —, at det er ønskeligt, at Kommunalbestyrelsen bliver medvirkende ikke blot ved Antagelsen, men ogsaa ved Afskedigelsen af de kommunale Politibetjente. Det vilde i alt Fald være ønskeligt, at Rigsdagen overvejer ogsaa dette Spørgsmaal.

Om § 23, der særlig omhandler Byraadens Selvstændighed, har der været fremført adskillige Bemærkninger under Forhandlingen her. Det forekommer mig, at naar Paragraffen siger:

„Byraadet kan ikke uden Indenrigsministerens Samtykke forbruge af Kommunens Kapitalformue, afhænde eller pantsætte Kommunens faste Ejendomme eller erhverve nogen ny fast Ejendom, optage eller forny Laan eller vedtage en Forlængelse af den Tid, hvori de skal afbetales,“

— saa er man ogsaa her inde paa et Omraade, hvor det vilde være ønskeligt, at man — maaske successivt, maaske et lille Stykke ad Gangen — prøvede paa at flytte Tyngdepunktet fra Indenrigsministeriet ud til Kommunerne, til Byraadene.

Det er meningsløst, at mange af disse

Spørgsmaal skal kræve Indenrigsministerens Samtykke. Ogsaa her bør det kommunale Selvstyre udvides. Man kan jo, hvis man ønsker det, indføre i Loven, at der skal være kvalificeret Majoritet for Vedtagelser paa de Omraader, der her er nævnt; men naar denne Sikkerhedsventil haves, har man vist sikret sig overfor mulige Misgreb. Ministeriets Samtykke kan i mangfoldige af disse Tilfælde ikke blot undværes; men det er ogsaa ønskeligt, at Kommunerne selv træffer Bestemmelserne.

§ 26, som omtaler Overligningsmyndigheden, skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Jeg er ikke ganske sikker paa, at den foreslaaede Ordning er den bedste; men det kan overvejes i Udvalget.

Naar det i § 29 er foreslaaet, at kommunale Skatter og lignende kan opkræves maanedsviis i Stedet for halvårsvis eller kvartålsvis, er det absolut en Fordel, og dette kan jeg kun anbefale.

Dernæst vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger til § 30, den saakaldte Ansvarsparagraf. I den nu gældende Lov hedder det, at Byraadet er ansvarligt for de Kapitaler, Aktiver og andre Ejendele, som tilhører Kommunen. Det er altsaa efter den gældende Lov Byraadet, Kommunalbestyrelsen, der har det fulde Ansvar. Nu foreslaas det i § 30 ændret til, at Byraadet drager Omsorg for en forsvarlig Forvaring og Forvaltning af disse Kapitaler o. s. v. Det vil altsaa sige, at det Ansvar, der oprindeligt paahvilede Byraadet, fjernes. Det forekommer mig, at den Formulering, Paragraffen her har faaet, vil gøre Ansvaret ganske værdiløst. Jeg vil tilraade, at man lader Byraadet faa fuldt Selvstyre under fuldt Ansvar.

Dertil kommer, at hvis Paragraffen gennemføres, saadan som den er affattet, vil Byraadene i Købstæderne faa mindre Ansvar end Sogneraadene i Landkommunerne. Det finder jeg ikke der er nogen som helst Grund til og kan derfor kun tilraade, at man bliver staaende ved det nugældende.

Med Hensyn til § 33, om Revisionen, vil jeg gerne sige, at det er ønskeligt, at Revisionen bliver saa betryggende som muligt. Det har jo ved adskillige Lejligheder vist sig, at Revisionen har svigtet. Derfor vil det være Rigsdagens Opgave at faa Revisionen gjort saa betryggende, som